

Trenne Nya

Sjömans - Visor.

Den Första:

Vi hälsar Dig fredliga Flaggas r.

Sjunges under egen Melodi.

Den Andra:

Utt om jag kunde så, min sak r.

Sjunges som: Sex runda år omkring.

Den Tredje:

När jag endast på Dig tänker r.

Sjunges som: När jag någon gång vill sjunga.

Gesle, tryckt hos C. G. Sundqwist 1813.

I.

Wi hällse dig fredliga flagga!
 Kom, wimplade skepp, kom att wagga!
 De Ålstande slumra så tryggt:
 O! gunga och sakta på fjerden
 Till Hamnen wid slutet af Werlden,
 O kom at bewinga vår flygt!

2.

Wi foro och foro på wågor;
 Der sprungo, wid Mattliga lågor,
 Förslfrade fiskarne fram:
 Wi foro så sött genom ången,
 Der bäddade Blommorna Sängen,
 Der drucko wi strändernas skål.

3.

Wi däckat wi lekte förtroligt,
 Wi hade så roligt så roligt,
 Wi lånte åt Bergen vårt namn,
 Wi blåste på hornen i Sunder,
 Wi sjöngo en Psalm in wid grundet
 Och jag hölt min flicka i fanin.

4.

I. fluggan af hängande Segel

Stob

Stob hölljans omåttliga Spegel,
 Den Stjernorna dansade på,
 Wi njöto wi njöto minuten,
 Högt öfwer och himlen låg sluten,
 Och jag war der inne ändå.

5.

Den tiden war lycklig; — O! blicka
 Ut tårar, min rodnande flicka
 Och såg den war lycklig för mig;
 Så låter jag Skeppet ej bida,
 Jag sätter mig glad wid din sida:
 Och far genom lifwet med dig!

Den Andra:

I.

A om jag kunde så
 Min sak i werlden föra,
 Som Gud behaga må
 Och ej mot HERren göra!
 När Gud han råda får
 Då lyckas all ting wäl,
 Då faller allt i råd
 Hwad jag mig tager för.

2.

Är det ej Gud emot,
 Så ärnar jag att skrifwa

En

En liten kärleks Sång
Och den åt wännen gifwa;
Gud! styr min penna så,
Mitt hjerta Du och rör,
Att wännen må förstå
Hwad jag nu skrifa rör.

3.

Du som är hennes Far,
Du som för henne råder!
Blif ej emot mig wred,
När jag dig sådant beder!
Din moder äfwen slift
Samt dina Syskon får
Förargens ej på mig,
Som sådant skrifa lär!

4.

Blir Ni förargade,
Mitt Bref Ni sönderrifwer
Och kastar det i sand;
Mitt hjerta sorgse blifwer,
Jag älskar ingen ann
Än dig min wän ändå;
Får jag ej äga dig,
Så will jag ogift gå.

5.

Skall jag så ogift gå
I alla mina dagar,
Och ej den wännen få

Som

Som hjertat mitt behagar;
Si då är du min wän,
Odsaken til mitt fall,
Om du förgäter den
Som wördar dig för alt.

6.

Kanske du tycker så
Att jag dig är för ringa;
Du har en annan kär
Som i din tanke swingar;
Men du skall tro min wän
Att Gud han lefwer än,
Han hjälper hafwer hit;
Han hjälper mig wäl än.

7.

Fast jag wist icke har
Guld Silfwer eller Gårdar;
Gud är för mig en Far,
Han sig wäl om mig wårdar;
Han hjälper mig förwist,
Det tror jag wiserlig,
Om sör får jag sist
Hans hufwa himmelrik.

8.

Ly bättre är att ha
En wän som är förnögder,
Än att hwad jordiskt är,
Deri fins inga frögder;

Men

Men när jag har en vän
Den jag kan få i fröjd
Med mig är Himmelen,
Si då är jag förnögd!

9.

Förnögd jag varit har,
Förnögd jag är och blifwer,
Förnögd i alla dar,
Förnögd i alla tider;
Fast jag en hemlig sorg
Uti mitt hjerta har,
Den kan väl snart fly bort
Om du mig håller kär.

10.

Jag älskar dig näst Gud,
Jag kan dig aldrig glömma,
Så länge blodet warmt
I mina ådror strömmar,
Så länge andan min
Uti mitt hjerta rörs,
Jag ej förglömmar dig
Förrn jag till grafven förs.

11.

Jag sitter här allen
Och förjer i mitt sinne,
Jag liknas wid en gren
När Barren deras rinna:
Om du mig säger nei

Då

Då må jag liknas wid
Precist et löfiskt träd
Sen Bladen fallit ned.

12.

Jag får nu sluta upp,
Jag önskar mer ej skrifwa:
Min Penna är för klen,
Min hand är swullnad blifwen,
Swarsör jag sluta må
Och göra Sängen kort;
Vi får väl talas wid!
Jag glömmar dig ej bort.

Den Tredje:

I.

När jag endast på dig tänker,
När jag endast älskar dig;
Kanske du ditt hjerta skänker
Att en ann och glömmar mig.
Då jag uppå böljan wandrar,
Mången väter Skjorta får,
Sitter du förnögd hos andra
Och kanske bland Gossar går.

2.

När du uti Sängen hwilar
Sött och roligt Natten ut,
Jag på Däcket tröttsamt ilar
Och förbidar wakens slut.

Då

Då jag ändelig wäkten slutat
Sur och wäter, i hwar flut;
Knappt jag mig i Roijen lutat,
Ropas Reis: hwar man skal ut!

3.

Wet du flicka att wårdera
Hwad en Sjöman sitta får?
Dag och Natt på däck marchera,
Owif om sitt lff han rår.
Fästän många fulna nätter
Göra mig en stor oro;
Jag det alt åsidosätter,
Blott du är mig huld och tro.

4.

Uff hwad glädje wi så njuta!
Då jag en gång träffar Dig:
Uti famnen dig influta,
Du med kyssar hölja mig!
Då får jag som flera andra,
Sofwa roligt i ditt sköt
Och med glädje till dig wandra,
Hos Dig spisa min Jul-gröt!

5.

Ref du lycklig lilla Grynnet!
Glöm ej den dig här så får:
Sänd en Suck upp till Försöken,
At of flydda hwart det här!
Lyckan snart på dörren gläntar,
Snart wår glädje-timma slår:
Och den Flickan som nu wäntar
Snart sin Trogna Sjöman får!
